

ለማን ትበል እግዚአ ለማንስ ትናገር(ተስፋሁን ሞላ)

የረሃብ የጥማቱ የችግሩ ብዛት፤

የልጆቹ ማለቅ እንዲሁ ሲያስለቅሳት፤

ምንም አልቀረውም ሊሞላው አርባ ዓመት።

ለማን እግዚአ ትበል ለማንስ ትናገር፤

በገእዛ ልጆቹ እጅ እግሯ ሲታሰር።

የእምነት መመኪያ ሲፈርስ ገዳማት፤

ተለቅሞ ሲወጣ የጻድቃን አጽም አጥንት፤

የመከላከያ ሲፈርስ መኖሪያ ቤት፤

ዛፎቹ ሲወድሙ ተቃጥለው በእሳት፤

የዱር አራዊቶች ሲያጡ የሚጠጉበት፤

የእሷን መከበሪያ ለባዕዳን ሲሸጡት፤

ለማንስ ትናገር ለማን ትበል አቤት፤

ከሃዲ ልጆቹ አፍነው ሲይዙት፤

ዓለምም በአንድ ላይ በእሷ ቀለደባት።

አሁንስ ተሳነን አሁንስ ቸገረን፤

ከስንዴው መለየት ገንጭና እንክርዳዳን፤

ማወቅ አልተቻለም የውስጡን የልቡን፤

ሁሉም በአፍ ብቻ ነው የሚል ሀገራችን።

ለስልጣን ለገንዘብ ሲጠቀሙባት፤

ይህው አስቆጠሩ ሃያ አንድ ዓመት፤

ለማንስ ትናገር ለማን ትበል አቤት፤

የራሷ ልጆች ግፍ ሲፈጽሙባት።

እጅ እግሮቻችን አስረው ጎኗን እየወጓት፤
 አስቃይተዋታል ለረጅም አመታት፤
 ለማን ትበል እግዚአ ለማን ትበል አቤት፤
 የገእዛ ልጆቻችን አንገቷን ሲቆርጧት።

መኖር ሲያቅታቸው ልጆቻችን በሃገር፤
 መሬታቸው ሁሉ ለባዕዳን ሲቸር፤
 ለማን ትበል እግዚአ ለማንስ ትናገር፤
 በከሃዲ ልጅ ግርማዋ ሲደፈር።

እንግዲህ አትመኪ በአሉት ልጆቻችን፤
 እያዩ ሲገፈፍ ግርማ መጎስሽ፤
 በአንድ ተሰባስበው መቸ ቆሙ ከጎንሽ፤
 ወተው ነው የሄዱ የጎሪጥ እያዩሽ።

አንችን አጋልጠውሽ እየወጡ ሄዱ፤
 ጉንብስ ቀና ብለው ለፈረንጅ ሊሰግዱ፤
 ከአንች ከእናታቸው ጥቅሙ በለጠና ፤
 እየወጡ ሄዱ በሁለት ጎዳና፤
 በውጭ ተቀምጠው ሲሉ ደፋ ቀና፤
 ግማሹም አስመሳይ ግማሹም ጠላት፤
 ሆነው አየናቸው ሳይቀሩ ከህናት።

አልተገኘም ከቶ ብቅ የሚል በጋራ፤
 እንደ አለፉት ጀግኖች ህዝብ የሚያሰማራ፤
 ለአሉት ባንዳዎች ቁም የሚያስፈራ፤
 እያሰረ የሚጥል አንድ በአንድ በተራ፤
 ቆራርጦ የሚትል እጅ እግር በካራ።

በአንች ነገዳብሽ በሰው ሀገር ሁነው፤
 ዶላር ሰበሰቡ ጦር አለን ብለው፤
 ሁለተኛው ፋሽሽስት ጎንሽን ሲወጋው፤
 መቼ ፤ ተዋጉ እና አፈሙዝ አዙረው።

ስሚኝ እናታለም ስሚኝ ልንገርሽ፤
 በሰላም በደስታ መኖር ከፈለግሽ፤
 ተማጽኝው ጌታን እጆቻችን ዘርግተሽ፤
 ለአንች የሚቆረቆር እሱ እንዲያስነሳልሽ።

ሕዝቡን የሚገዛ በዘንግ በከዘራ፤
 የፈረሰውን አልጋ መልሶ የሚሰራ፤
 እሱ እንዲያወጣልሽ እንደ ማልዳ ጮራ፤
 አምላክን ለምኝው ተላብሰሽ ቀኝ ግራ፤
 አሁን ቁመሽ ሳል፤ በኃዘን በመከራ፤
 እንዲያስወግድልሽ ያን የተኩላ አውራ።

እስከ ዓለም ፍጻሜ በደስታ እንድትኖሪ፤
 እያመሰገንሽ አምላክን ፤ ፈጣሪ፤
 ሱባኤ ግቢና፤ መቁጠሪያ ፤ ቁጠራ።

ሰው ሰራሽም ይሁን የተፈጥሮ አደጋ፤
 ከዚያ በኋላ አንችን የለም የሚወጋ፤
 በሱ የተመረጠ እግዚአብሔር የሰጠሽ፤
 እሱ አለልሽ እና ፤ የለም ፤ የሚያሰጋሽ።